

til Klarhed over, at der kan bygges paa Vestkysten, og det kan staa, vel at mærke, naar man bygger paa den faste Grund. Der er ikke Tale om, at Molerne er rokkede det mindste, eller at Strømmen har fjernet noget af Grunden fra dem. De vil staa lige saa fast og urokkeligt, er jeg vis paa, i Tidernes Løb, som de staar i Dag. Det har man altsaa naaet at konstatere ved Hjælp af Molerne. Mulig vil man ogsaa ved Hjælp af disse Moler kunne erfare lidt om Tilsandingsforholdene, og i alt Fald gør Molerne deres fulde Nytte, saa de Penge er vel anvendte. Men jeg mener altsaa, at vi i Stedet for at spørge: Har vi Raad til at bygge Havne? skulde vende Spørgsmaalet om og sige: Har vi Raad til at lade være? Og jeg vil bestemt svare Nej. Vi har ikke Raad til at lade være at bygge Havnen; det er et nationaløkonomisk Tab for os at lade være. Vi er vel alle enige om, at jo flere af Landets Børn der kan faa Del i Landets Jord, jo flere selvstændige, lykkelige Hjem der kan skabes her i Landet, jo bedre. Men saa synes jeg ogsaa, vi kunde være enige om at skabe mange selvstændige og lykkelige Hjem ved Hjælp af Udvikling af vort Fiskeri. Der er dog den Forskel, at selv om Jorden ikke udnyttes, har den alligevel en Værdi; men saaledes er Forholdet ikke med Havet. Havets Værdi afhænger fuldstændig af, i hvilken Grad vi udnytter det. Udnytter vi ikke Havet, har det med Hensyn til Fiskeriet ikke Spor af Værdi for os, og udnytter vi det, faar det Værdi. Der er derfor lidt trist ved, naar jeg en Aften ser ud over Havet derhjemme, da tidt at se som en hel By derude af Lys. Det er Lanterneerne paa Trawlerflaaden fra Tyskland og England. De har Raad til at sende deres Flaade op lige udenfor vor Dør; til Tider om Nætterne kan det jo godt være, de er uheldige og kommer vel langt ind, endog ret nær til Molerne, saa forsvinder Lysene, saa slukkes Lanterneerne; men Fiskeriet gaar lige godt. Det har de Raad til, at sende deres Flaade op og hente Fisken lige udenfor vor Dør; og vi har Raad til at lade dem tage den. Jeg synes, det er forkert.

Jeg tror derfor, at hvis vi vil se Sagen rigtigt, saa gør vi klogt i at se den under den Synsvinkel, at vi ikke har Raad til at lade være at bygge Havn paa Vestkysten. Vi har ikke Raad til at lade den danske Fiskeristand blive ved at staa uhjulpen i denne Sag. At der er Dygtighed nok og Energi nok iblandt Fiskerne, er der ingen Tvivl om. Det troede Kommissionen ikke paa; hvor skulde den have faaet den Tro fra? Den kendte jo ikke Fiskerne. Men vi

ved, at der er Energi nok. Ja, jeg kunde sige, at et af Beviserne paa Energi er maaske endogsaa nogle af de Tab, Statskassen har haft paa Fiskerne. Det har jo vist sig, at saa snart der var en lille Chance, som f. Eks. da man gik i Gang med at ville drive Fiskeri paa Island, da var der Energi og Lyst nok — man gik paa, og man gik for haardt paa, det indrømmer jeg, men det viste dog, at der var Energi og Lyst nok. Det samme viste sig ved Thyborøn; man var nødt til at bygge Fartøjer, der passede til Thyborøn, og saa byggede man de smaa Fartøjer, og Staten tabte nogle Penge derved, men jeg havde nær sagt, at Staten fortjente at tabe de Penge, thi naar den ikke vil give Fiskerne Udviklingsmuligheder paa naturlig Vis, saa var det rimeligt, at de brugte de Chancer, der var, og de brugte dem for stærkt; saa det viste sig, at de ikke svarede til Forventningerne. Vore Fiskere har jo været Foregangsmand paa adskillige Omraader. Vore Fiskere er godt kendte i den engelske Trawlerflaade; adskillige danske Fiskere har været med paa engelske Trawlere, og man ønsker dem gerne der, fordi de er dygtige Fiskere. Der er ikke Tvivl om, at hvis man blot vil give de danske Fiskere Mulighed for at udvide deres Virkeomraade, er der Kræfter, Energi, Dygtighed og Lyst nok. Derfor vil jeg saa indtrængende, som jeg formaar, henstille baade til den højtærede Regering og til den højtærede Rigsdag, at dette Spørgsmaal hurtigst muligt maa blive taget op til Løsning; der er allerede gaaet mere end Tid nok.

Jeg vil saa til sidst rette en Henstilling til den højtærede Trafikminister om et lille lokalt Spørgsmaal; det er angaaende vor Togforbindelse igennem Thy. Vi ligger jo langt ude, men netop fordi vi ligger saa langt ude, synes jeg, vi skulde hjælpes saa meget som muligt. Jeg tror, at de, der var til Stede i Thisted i Sommer ved Ungskuet, fik en klar Forstaaelse af, at Thy var ikke længere fra det øvrige Land, end at det kunde naas; nogen Togforbedring har vi jo faaet. Det er særlig Toggangen for to Tog, som skal kaldes Dagtog, som jeg kunde ønske noget bedret; vi skulde vel naa til, at vi kan rejse til København paa een Dag og rejse fra København til Thy paa een Dag, og det er maaske nok Dagtog for Københavns Vedkommende, men det er Nattog for selve Thys Vedkommende. Naar vi f. Eks. skal rejse med Dagtog til København, saa gaar Toget fra Thisted Kl. 5,20 om Morgenen, og hvis en Mand saa bor en Mil eller to ude paa Landet — og det er der jo mange, der gør —, saa vil det sige,